

Effects of exercise on spatial memory deficits induced by nucleus basalis magnocellularis lesions

Reihaneh Hoveida^{1*}, Hojjatallah Alaei², Shahrbanoo Oryan¹, Gholam Reza Ghavipanjeh²

1. Department of Biology, Faculty of Science, Islamic Azad University,
Science and Research Branch, Tehran, Iran

2. Department of Physiology, Faculty of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Received: 22 Nov 2009

Accepted: 16 Jun 2009

Abstract

Introduction: Previous studies have shown that exercise enhances cognitive and functional capacities in patients with Alzheimer's disease (AD). In this study, we investigated the effect of long-term (60 days) and short-term (10 days) exercise on the spatial memory deficits in an animal model of AD.

Methods: Fifty male rats were divided into 5 groups; 1) intact, 2) sham, 3) sham-Alzheimer 4) Alzheimer-short term exercise and 5) Alzheimer-long term exercise. For spatial task evaluation, all groups were tested 5 days in a repeated-acquisition Morris water maze (MWM) tank task, and then tested in a probe trial, in which no escape platform was present, 1 week and 1 month later. Alzheimer's disease was induced by bilateral lesioning of nucleus basalis magnocellularis (NBM) in rats and they were checked by MWM task. Alzheimer-short term exercise and Alzheimer-long term exercise groups were trained in treadmill and then were tested for 1 session in MWM tank task.

Results: Analysis of data showed that the time spent in the goal zone of the MWM tank during the 60 sec probe trial were significantly different in sham and Alzheimer groups ($p<0.001$). There was a significant difference in memory before and after short term exercise ($p<0.001$) and long term exercise ($p<0.001$) in Alzheimer groups.

Conclusion: These data suggest that short-term and long-term treadmill running exercise improved spatial memory deficits in an animal model of AD.

Keywords: Alzheimer's disease, spatial memory, exercise, Nucleus Basalis Magnocellularis.

*Corresponding author e-mail: dr.rhoveida@yahoo.com
Available online @: www.phypha.ir/ppj

ارزیابی اثرات ورزش بر کاهش حافظه فضایی ناشی از تخریب هسته قاعده‌ای ماگنوسلو‌لاریس

ریحانه هویدا^{*}، حجت‌الله علایی^۲، شهربانو عربان^۳، غلامرضا قوی پنجه^۲

۱. گروه زیست شناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

۲. گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۳. گروه زیست شناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

دریافت: ۲۶ خرداد ۱۳۸۸
پذیرش: ۱ آذر ۱۳۸۸

چکیده

مقدمه: مطالعات نشان داده‌اند که ورزش اثرات متقاضی بر حافظه فضایی دارد. در این تحقیق با استفاده از ماز آبی موریس (MWM) اثرات دویدن با تردید میل روی حافظه فضایی در مدل حیوانی بیماری آزمایم مورد ارزیابی قرار گرفت.

روش‌ها: ابتدا همه حیوانات در دستگاه MWM مورد آزمون یادگیری و حافظه فضایی قرار گرفتند سپس به گروه‌های شم، آزمایم‌ری، شم - آزمایم‌ری - ورزش کوتاه مدت (۱۰ روز) و آزمایم‌ری - ورزش بلند مدت (۶۰ روز) (n=10) تقسیم شدند. در گروه شم فقط در هسته قاعده‌ای ماگنوسلو‌لاریس سوزن تزریق عبور داده شد ولی گروه‌های آزمایم‌ری - ورزش کوتاه مدت و آزمایم‌ری - ورزش بلند مدت توسط تزریق ایبوتونیک اسید در NBM آزمایم ایجاد گردید سپس توسط دستگاه تردیمیل ورزش داده شدند.

یافته‌ها: پس از آزمون حافظه فضایی نتایج نشان دادند که بین گروه شم و سالم تفاوت معنی‌دار مشاهده نگردیده است. علاوه بر این زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در زمان‌های اول هفت‌پس از آموزش شنا کردن در گروه مورد آزمون قبیل و بعد آزمایم‌ری شدن تفاوت معنی‌دار وجود داشته است ($p<0.001$). همچنین زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در گروه‌های آزمایم‌ری شده قبل و بعد از ورزش کوتاه مدت (آزمایم‌ری - ورزش کوتاه مدت) تفاوت معنی‌دار نشان داده است ($p<0.001$). همچنین زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در گروه‌های آزمایم‌ری شده قبل و بعد از ورزش بلند مدت (آزمایم‌ری - ورزش بلند مدت) تفاوت معنی‌دار نشان داده است ($p<0.001$).

نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهند که هم ورزش کوتاه مدت و هم ورزش بلند مدت می‌تواند کاهش حافظه فضایی در مدل حیوانی بیماری آزمایم را بهبود بخشد هر چند که ورزش بلند مدت بهبود بیشتری در بیماری آزمایم ایجاد می‌کند که البته تحقیقات گسترده‌تری در این زمینه توسط محقق در حال انجام می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بیماری آزمایم، حافظه فضایی، ورزش تردید میل، هسته قاعده‌ای ماگنوسلو‌لاریس.

مقدمه

به طور محسوس در عملکرد اجتماعی و حرفة‌ای تداخل ایجاد می‌کند و در حال حاضر بیش از ۳۰ میلیون نفر را در جهان متاثر کرده است. این بیماری منجر به مرگ در افراد بالای ۶۵ سال می‌شود [۱، ۲]. اصلی‌ترین عارضه کلینیکی بیماری آزمایم یک جنون پیشرونده همراه با کاهش حافظه است. آسیب حافظه کوتاه مدت بیشتر محسوس است ولی به نظر می‌رسد حافظه

بیماری آزمایم یک آسیب شناختی و رفتاری شدید است که

dr.rhoveida@yahoo.com
www.phypha.ir/ppj

* نویسنده مسئول مکاتبات:
وبگاه مجله:

با استفاده از ماز آبی موریس اثر دونوع آلزایمری-ورزش کوتاه مدت و طولانی مدت بر بهبود این بیماری مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق از موش‌های صحرایی نر نژاد wistar با وزن 250 ± 50 گرم استفاده گردید. موش‌ها در مرکز تکثیر و پرورش حیوانات آزمایشگاهی دانشکده پزشکی اصفهان نگهداری می‌شدند. دلیل انتخاب جنس نر برای جلوگیری از اثرات احتمالی سیکل قاعده‌گی جنس ماده بر نتایج آزمایش بود.

حیوانات در شرایط یکسان (دما: $20-25^{\circ}\text{C}$ ، رطوبت ۷۰٪، نوردهی ۱۲ ساعته و آب و غذا) نگهداری شدند. پیش از شروع آزمایش حیوانات در گروه‌های پنج تایی در قفس‌های فلزی نگهداری شدند. گروه‌بندی حیوانات به شرح زیر انجام شد:

حیوانات به طور تصادفی به ۵ گروه تقسیم شدند:

۱- گروه سالم ($n=10$)

۲- گروه شم ($n=10$) که ابتدا حیوانات در دستگاه ماز آبی موریس طی یک دوره ۵ روزه یاگیری و حافظه فضایی آنها ارزیابی می‌گردد. سپس با استفاده از دستگاه استریووتاکسی در محل NBM کانول عبور داده می‌شود ولی هیچگونه تزریقی صورت نمی‌گیرد و پس از دوره بهبودی توسط دستگاه ماز آبی موریس یادگیری و حافظه حیوانات مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و با نتایج قبل از جراحی مقایسه می‌گردد.

در گروه‌های آزمایش ($n=30$): ابتدا حیوانات توسط دستگاه ماز آبی موریس طی یک دوره ۵ روزه یاگیری و حافظه فضایی آنها ارزیابی می‌گردد. سپس با استفاده از دستگاه استریووتاکسی در محل NBM تزریق ۱ میکروگرم از ماده Ibotenic acid در ۱ میکرولیتر سالین بافری شده توسط فسفات (PBS) صورت گرفته و آلزایمر ایجاد می‌شود. پس از طی دوره بهبودی برای اثبات ایجاد آلزایمر حافظه حیوانات توسط دستگاه ماز آبی موریس مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و با نتایج قبل از ایجاد آلزایمر مقایسه می‌گردد. در مرحله بعد این حیوانات به سه گروه به شرح زیر تقسیم می‌شوند:

۳- گروه شم - آلزایمری ($n=10$): این گروه پس از ایجاد آلزایمر به مدت ۶۰ روز هر روز یک ساعت بدون این که ورزش

طولانی مدت نیز در طول زمان تحت تاثیر قرار گیرد [۳۴]. مطالعات نشان داده‌اند که آزمایشات فارماکولوژیکی و تجویز داروهای مختلف می‌تواند ظرفیت‌های عملکردی و شناختی بیماران آلزایمری را بهبود بخشد ولی ممکن است منجر به اثرات جانبی غیرقابل انتظار شود [۳۸]. تعدادی از مطالعات انسانی و حیوانی مدارکی را برای توانایی تمرین شناختی و فیزیکی در ایجاد سلامتی شناختی در پیری فراهم می‌کند، از جمله این که فعالیت فیزیکی ممکن است توانایی شناختی را افزایش دهد و سلامت کلی مغز را بهبود دهد و بدین ترتیب آسیب‌های شناختی و جنون را کاهش دهد یا به تأخیر اندازد [۳۹].

پلاک‌های پیری از آمیلوئیدیتا (β) تشکیل شده است که نقش مهمی در پیشرفت بیماری آلزایمر بازی می‌کند. به هر حال مکانیزمی که β باعث آسیب عصبی و تخریب شناختی می‌شود هنوز به وضوح شناخته نشده است بر اساس اطلاعاتی که از مدل‌های حیوانی بیماری‌های نروژنراتیو بدست آمده است نشان داده شده که ورزش سطح الیگومر آمیلوئیدی را کاهش می‌دهد و توانایی شناختی را بهبود می‌بخشد [۳۱]. نتایج مطالعه‌ای نیز پیشنهاد می‌کند که فعالیت فیزیکی ممکن است فرایندهای توجه و حافظه را بهبود بخشد که خود می‌تواند عملکرد کنترل اجرایی را در افراد مسن افزایش دهد [۲۴]. علاوه بر این تحقیقات نشان داده‌اند که تمرینات هوایی حجم مغز را در افراد مسن ۶۰-۷۹ ساله افزایش می‌دهد [۱۵]. همچنین گزارش شده است که فعالیت فیزیکی داوطلبانه و ورزش می‌تواند فرایندهای حمایت کننده عصبی و انعطاف‌پذیری مغزی را تحت تاثیر قرار دهد و یک اثر مثبت روی شناخت و رفتار داشته باشد [۱۰، ۹]. ورزش ممکن است منجر به تولید زیاد فاکتور تروفیک [۲۲، ۳۵]، آثیوژن [۲۶] و افزایش سطوح سروتونین [۱۴] شود. برخی از این متغیرها ممکن است اثرات متعددی داشته باشند که یادگیری، LTP و نروژن را تحت تاثیر قرار دهد. به عنوان مثال افزایش سطوح سروتونین تکثیر سلولی را بهبود می‌بخشد [۳۶].

چون بیماری آلزایمر بواسطه کاهش فعالیت نرونی شدید در نواحی ویژه مخصوصاً قاعده مغز جلویی، هیپوکامپ و قشرمشخص می‌شود و کمتر تحقیقاتی بر روی ناحیه پری فرونتال انجام شده است لذا در تحقیق حاضر مدل حیوانی بیماری آلزایمر در هسته قاعده‌ای مانگوسولولاپریس ایجاد شده و

شده و اعداد مربوط به عمق (V) ثبت شده و با یکدیگر مقایسه می‌شود. در صورت برابری این اعداد و اطمینان از تراز بودن سطح جمجمه، موقعیت دقیق NBM با استفاده از کتاب اطلس مغز موش‌های صحراوی (Paxinos) تعیین می‌شود. که مشخصات آن عبارت است از:

V=۷/۸

AP=۰/۹

L=±۲/۸

پس از تعیین محل هسته، روی سطح جمجمه را با متنه دندانپزشکی سوراخ کرده و سوزن دندانپزشکی را به آرامی وارد کرده تا به NBM بر سر سپس پمپ تزریق را به این ترتیب تنظیم کرده:

سرنگ هامیلتون = ۱۱۰ mm، حجم = ۱۱۰ μl و سرعت = ساعت / ۲۰ μl

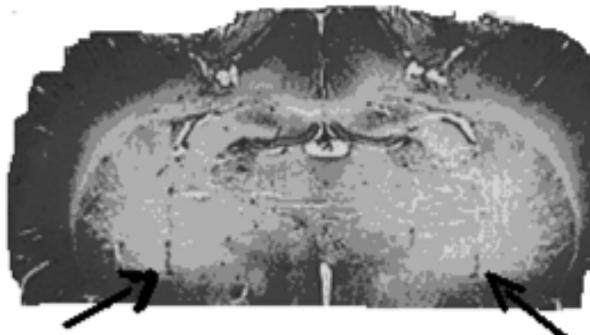
و دارو را به حجم ۱۱۰ μl به هر هسته از هر نیمکره مغز حیوان توسط پمپ تزریق می‌شد. عمل تزریق در هر هسته نباید کمتر از ۱۰ دقیقه طول بکشد. علت این طول کشیدن آن است که اجازه دهیم تزریق بافتی به طور کامل انجام شود و دارو به خوبی در بافت مغز منتشر شود. پس از اتمام تزریق سوزن را از مغز خارج کرده و سر حیوان را بخیه کرده و ۱۰۰ mg اسفازولین به صورت ip به حیوان تزریق می‌شود و بعد از به هوش آمدن کامل حیوان را به قفسه‌های انفرادی در خانه حیوانات منتقل می‌کنند [۲۵].

دستگاه تردیمیل:

دستگاه تردیمیل مخصوص موش صحراوی (Rat Treadmill) توسط تکنسین گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی طراحی و ساخته شد. این دستگاه شامل قسمت‌های زیر می‌باشد:

بدنه دستگاه: بدنه فلزی و چهار گوش به ابعاد (طول ۱۳۵ cm، ارتفاع ۱۱۰ cm و ۱۲۵ cm) و دارای چهارپایه فلزی چرخ دار برای جای ایستادن. محفظه‌های مخصوص موش: تعداد ۱۱ محفظه فلزی جداگانه به ابعاد (۱۰×۲۰×۱۰.۵ cm) برای دویین موش‌ها روی تسمه نقاله تعییه شد که به صورت یکپارچه بر روی بدنه قرار گرفته و برای جلوگیری از خروج موش‌های در حال ورزش، یک سقف توری یکپارچه بر روی محفظه‌ها قرار داده شد.

تسمه نقاله: از یک تسمه یکپارچه و مخصوص استفاده شد تا در حین حرکت دستگاه نه موش‌ها بر روی آن سر بخورند و نه بتوانند بر روی آن توقف کنند. این تسمه بر روی چهار غلتک

شکل ۱- تصویر بافت‌شناسی از محل تزریق ایوتونیک اسید در NBM برای ایجاد آلزایمر

کنند فقط در دستگاه ترید میل خاموش قرار می‌گیرد سپس حافظه آنها توسط دستگاه ماز آبی موریس مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

۴- گروه آلزایمری - ورزش کوتاه مدت (n=10): این گروه به مدت ۱۰ روز متوالی هر روز یک ساعت توسط دستگاه ترید میل با سرعت ۱۷ متر در دقیقه ورزش داده می‌شوند [۳۶]. سپس حافظه آنها توسط دستگاه ماز آبی موریس مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و با نتایج بعد از ایجاد آلزایمر مقایسه می‌گردد.

۵- گروه آلزایمری - ورزش بلند مدت (n=10): این گروه به مدت ۶۰ روز متوالی هر روز یک ساعت توسط دستگاه ترید میل با سرعت ۱۷ متر در دقیقه ورزش داده می‌شوند. سپس حافظه آنها توسط دستگاه ماز آبی موریس مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و با نتایج بعد از ایجاد آلزایمر مقایسه می‌گردد.

در مرحله نهایی گروه‌های آزمایش با گروه شم و با یکدیگر مقایسه می‌گردند تا نوع و مدت زمان مناسب ورزش و اثرات آن بر بیماری آلزایمر مشخص گردد.

روش ایجاد آلزایمر:

ابتدا حیوانات را وزن کرده و برای بیهوش کردن، بر حسب وزن آنها ۴۵۰ mg/kg دراوی کلرال هیدرات به صورت تزریق درون صفاتی (IP) استفاده گردید. پس از بیهوشی حیوان را در دستگاه استریوتاکس قرار داده و توسط ماشین برقی موهای سر و جمجمه بدقت تراشیده شده و پوست سر از روی سطح بالایی جمجمه با قیچی چیده می‌شد و با پنبه و پنس و سائیدن سطح جمجمه توسط پنبه عضلات چسبیده به سطح بیرونی آن برداشته شده و خطوط اتصال قطعات جمجمه بویژه خطوط ایجاد کننده نقاط لامبدا (lambda) و برگما (bregma) کاملاً نمایان می‌شود. برای اطمینان از تراز بودن سطح جمجمه، میله نگهدارنده (holder) در دو نقطه لامبدا و برگما به ترتیب ثابت

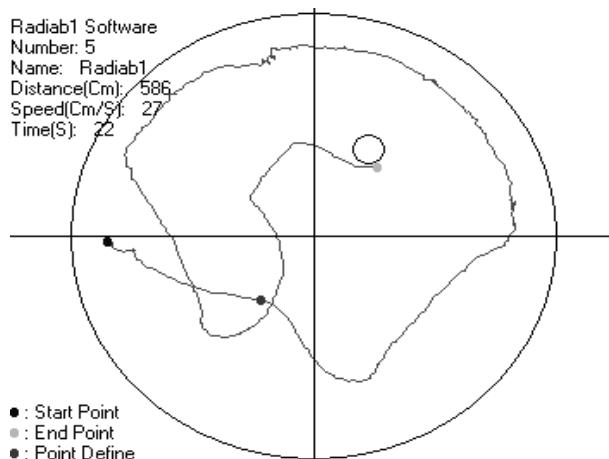
ربع‌ها خواهد بود. اطلاعات توسط نرم افزار بصورت خودکار ثبت می‌شود. برای عادت دادن رتها به آب و آموزش آنها برای فرار از آب بوسیله بالا رفتن بر روی یک صفحه قبیل از شروع آزمایش اصلی هر رات به مدت ۲ روز و در هر روز به مدت دو دقیقه در حوضچه قرار داده می‌شود بدون اینکه صفحه فراری در آب وجود داشته باشد و به رات اجازه می‌دهیم در این مدت دو دقیقه آزادانه شنا کند [۵].

آزمون یادگیری و حافظه فضایی:

در این مرحله حیوانات یاد می‌گیرند یک سکو زیر سطح آب را بوسیله علامت‌های خارجی پیدا کنند. یک صفحه شفاف و غیرقابل مشاهده (10×10 cm) در 2 cm زیر سطح آب حوضچه قرار داده می‌شود؛ و در طول تمام آزمایشات جایگاه آن ثابت باقی می‌ماند.

هر حیوان طی چهار روز متوالی، روزانه چهار آزمایش پی در پی را انجام می‌دهد. طول هر یک از آزمایشات ۶۰ ثانیه و فاصله زمانی بین آزمایش‌ها ۳۰ ثانیه خواهد بود. تا زمانی که حیوان به روی صفحه فرار که در زیر سطح آب قرار دارد، بگریزد می‌باشد. بعد از یافتن صفحه، به حیوان اجازه می‌دهیم به مدت ۳۰ ثانیه بر روی صفحه باقی بماند. اگر در زمان ۶۰ ثانیه‌ای نتوانست صفحه را پیدا کند به آرامی آن را به سمت صفحه هدایت کرده و اجازه می‌دهیم به همان میزان ۳۰ ثانیه در آنجا باقی بماند. در این دوره، زمان رسیدن به صفحه فرار (تأخیرزمانی) اندازه‌گیری می‌گردد.

در روز آخر یک Probe trial جهت بررسی تثبیت حافظه انجام می‌گیرد. زمان سپری شده در ربع‌های مورد نظر نشان دهنده درجه تثبیت حافظه به دنبال یادگیری می‌باشد. در probe trial همانند بخش یادگیری حیوان به مدت یک دقیقه در داخل حوضچه قرار داده می‌شود با این تقاضا که صفحه فرار از حوضچه خارج شده و صفحه‌ای درون حوضچه وجود ندارد. در این مرحله زمان سپری شده در ربیعی که قبل از صفحه فرار وجود داشته و همچنین کل زمانی که حیوان از همه ربع‌ها گذشته ثبت می‌گردد. برای بررسی صحت سلامتی فرآیندهای حس و حرکت، حیوان در روز آخر در دستگاه ماز آبی توسط قرار دادن یک صفحه قابل مشاهده در داخل حوضچه در یک محل جدید مورد آزمایش قرار می‌گیرد. برای بررسی بینایی، سکوی قابل مشاهده حدود دو ساعتی متر بالاتر از سطح آب قرار می‌گیرد. تأخیر زمانی رسیدن به

شکل ۲- مسیر شنا در دستگاه ماز آبی موریس

سوار شده و بوسیله یک دستگیره (هندل) به همراه درب پوشش توری و محفظه‌های دویden شیب آن از صفر تا پانزده درجه قابل تنظیم می‌باشد.

مولد شوک: در پائین هر محفظه میله‌های فلزی و رسانا از جنس مس تعییه شد و به یک دستگاه مولد جریان الکتریکی وصل گردید تا در هنگام آزمایش، موش‌هایی که از دویden امتناع می‌کنند با آن تماس یافته و با دریافت شوک به دویden ادامه دهند. جریان الکتریسیته میله‌ها از صفر تا ۱۱۰ ولت قابل تنظیم است.

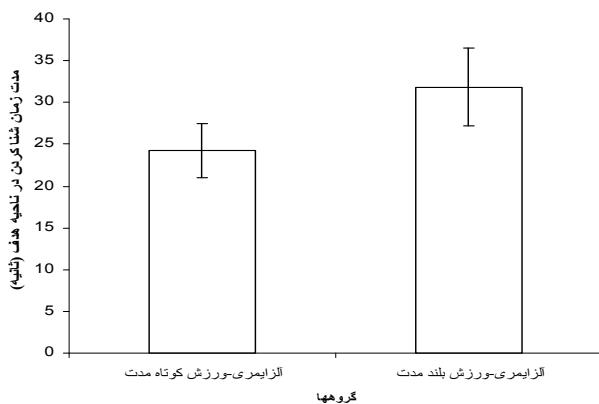
موتور الکتریکی: این موتور نیروی لازم برای به حرکت در آوردن تسمه نقاله که موش‌ها بر روی آن می‌دوند را فراهم می‌کند. دور موتور قابل تنظیم است.

تمرین ورزش: (دویden اجباری روی تردمیل)

برای انجام تمرین ورزش با تردمیل، ابتدا موش‌های مورد نظر را یک روز قبل از آزمایش به مدت نیم ساعت با دستگاه تردمیل آشنا نموده و روش دویden روی تردمیل به آنها آموزش داده شد. با انجام این کار موش‌های تنبیل یا بیمار شناسایی و از مراحل بعدی آزمایش حذف می‌شوند [۱۰].

دستگاه ماز آبی موریس (Morris Water Maze):

حیوانات توسط دستگاه ماز آبی موریس تحت بررسی یادگیری و حافظه فضایی قرار می‌گیرند. دستگاه شامل یک حوضچه مدور با قطر ۱۸۰ cm که توسط آب با دمای 24 ± 2 درجه سانتیگراد پر شده و همچنین بوسیله یک سری از علامت‌های خارجی احاطه شده است، می‌باشد. حوضچه به چهار ربع مساوی تقسیم شده و چهار نقطه شروع در محل تقاطع

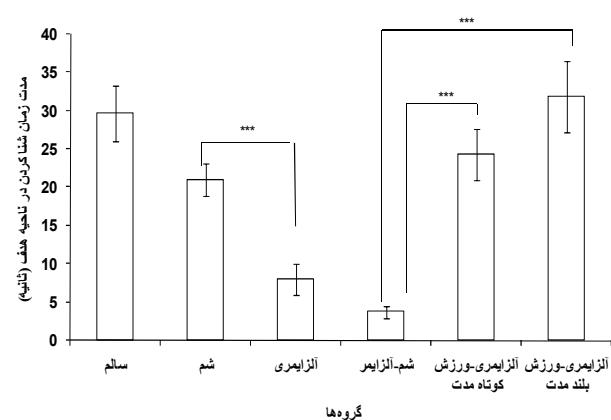

شکل ۴- مقایسه میانگین زمان شنا کردن در ناحیه هدف در گروههای آلزایمری-ورزش کوتاه مدت و آلزایمری-ورزش بلند مدت (Mean \pm S.E.M). نتایج دو به دو مقایسه شده‌اند و بین نتایج ورزش کوتاه مدت و ورزش بلند مدت تفاوت معنی‌دار مشاهده شده است.

نشان می‌دهند که زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در بین گروههای آلزایمری - ورزش کوتاه مدت و آلزایمری - طولانی مدت تفاوت معنی‌دار نشان نداده است (شکل ۴).

بحث

همانطور که در بخش نتایج ذکر گردید زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در زمان‌های ۱ هفته و ۱ ماه پس از آموزش در مقایسه با زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) بعد از آلزایمردر - هر دو گروه آلزایمری - ورزش کوتاه مدت و آلزایمری - ورزش بلند مدت تفاوت معنی‌دار داشته است ($p<0.001$). این بدین مفهوم است که حیوانات به خوبی آلزایمری شده‌اند و حافظه آنها پس از آلزایمری شدن به طور محسوس کاهش یافته است. همچنین زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در گروههای آلزایمری و آلزایمری - ورزش کوتاه مدت تفاوت معنی‌دار نشان داده است ($p<0.001$) که بیانگر اثر ورزش کوتاه مدت بر بهبود حافظه فضایی در حیوانات آلزایمری شده می‌باشد. این نتایج موید تحقیقاتی است که در رابطه با اثر ورزش بر مغز و فعالیت‌های مغزی نظیر حافظه و یادگیری صورت گرفته است. گزارش‌های ارائه شده در رابطه با اثر ورزش بر فرایندهای حافظه و یادگیری نشان می‌دهند که، ورزش این فرایندهای مغزی را تقویت کرده و بهبود می‌بخشد [۱۱، ۱۲، ۳۷، ۲۳، ۴۲]. مطالعات نشان داده‌اند اثرات ورزش می‌تواند در مدت ۷ روز نیز ظاهر گردد [۱۸]. و محققین بیان می‌کنند که برنامه ورزشی

شکل ۳- مقایسه میانگین زمان شنا کردن در ناحیه هدف در گروههای شم، آلزایمری، شم-آلزایمر، آلزایمری-ورزش کوتاه مدت و آلزایمری-ورزش بلند مدت (Mean \pm S.E.M). نتایج دو به دو مقایسه شده‌اند و بین نتایج گروه شم و گروه آلزایمری تفاوت معنی‌دار مشاهده شده است ($p<0.001$). بین نتایج گروه شم - آلزایمر و آلزایمری - ورزش کوتاه مدت تفاوت معنی‌دار مشاهده شده است ($p<0.001$). همچنین بین نتایج گروه شم - آلزایمر و آلزایمری - ورزش بلند مدت تفاوت معنی‌دار مشاهده شده است ($p<0.001$).

صفحه فرار برای هرتربیال ثبت می‌گردد. در این تحقیق ما Probe trial را یک هفته بعد و یک ماه بعد انجام دادیم. نتایج بدست آمده از مراحل مختلف آزمایش با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و INSTAT و برای بررسی تفاوت‌های درون گروهی با کمک روش آماری آنالیز واریانس (Repeated measure design) و برای بررسی تفاوت‌های بین گروهی با کمک آزمون آماری t-test تجزیه و تحلیل شد. تفاوت‌ها تا سطح $1/000 < P$ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نتایج نشان می‌دهند زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در گروههای شم و آلزایمری تفاوت معنی‌دار داشته است ($p<0.001$). علاوه بر این زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در گروههای شم - آلزایمر و آلزایمری - ورزش کوتاه مدت تفاوت معنی‌دار داشته است ($p<0.001$). همچنین نتایج نشان می‌دهند زمان شنا کردن در ناحیه اول (هدف) در گروههای شم - آلزایمر و آلزایمری - ورزش کوتاه مدت تفاوت معنی‌دار داشته است ($p<0.001$) (شکل ۳).

مقایسه بین گروههای آلزایمری - ورزش کوتاه مدت و آلزایمری - طولانی مدت:

به بیماری آلزایمر دارد [۲۸]. مطالعات پیشنهاد می‌کند که دویden طولانی مدت در حیوانات ترانسژنیک مدل بیماری آلزایمر، سرعت یادگیری در ماز آبی موریس را بهبود می‌بخشد [۳۳]. نتیجی که در این تحقیق به دست آمده نیز این گزارشات را تایید می‌کند زیرا مشاهده شده که ورزش بلند مدت باعث بهبود بیشتر مدل حیوانی بیماری آلزایمر گردید (شکل ۴) و این موافق با فرضیه‌ای است که ورزش پردازش‌های وابسته به انعطاف‌پذیری که رمز کردن اطلاعات را تسهیل می‌کند را آغاز می‌کند. چون فعالیت فیزیکی یک تعدادی از تولیدات ژنی را در دو سطح پروتئینی و mRNA تغییر می‌کند که تغییرات الکتروفیزیولوژیکی، نوروشیمیایی و آناتومیکی را القا می‌کند، ممکن است مسیرهای متعددی به طور مستقیم و غیرمستقیم برای تنظیم سطوح آمیلوئید فعال شود. فعالیت کولینرژیک توسط ورزش افزایش می‌یابد و تنظیم سیستم کولینرژیک توسط ورزش در انعطاف‌پذیری القا شده توسط ورزش دخیل می‌باشد [۱۷].

براین اساس تصور می‌شود که در تحقیق اخیر نیز ورزش با تردیمیل، از طریق همین مکانیسم‌های ذکر شده در بالا و با اثر بر هیپوکامپ و بویژه شکنج دندانه‌ای (DG)، تأثیر مثبت خود بر یادگیری و حافظه فضایی را اعمال نموده است در تأیید این موضوع، گزارش شده است که ورزش (دویden)، LTP را در ناحیه DG افزایش داده و سبب بهبودی یادگیری فضایی موش‌های صحرایی در ماز آبی می‌شود [۳۶]. یافته‌های اخیر پیشنهاد می‌کنند که تشکیل بعضی از انواع حافظه با تکیه بر تولید مداوم نرون‌های هیپوکامپی جدید در طی بزرگسالی است [۲۹، ۱۳]. تحقیقات پیشنهاد می‌کنند که کاهش نرون‌زایی یکی از چند عامل دخیل در کاهش به تعویق اندختن ابتلا به آلزایمر می‌باشد [۱۶، ۴۱، ۹۰]. در تحقیق حاضر نیز احتمالاً "اثرات بهبودی حافظه بعد از ورزش به علت تغییرات نرونی در این ناحیه می‌باشد.

به هر حال یافته‌های به دست آمده در این آزمایشات نشان داده‌اند که هم ورزش کوتاه مدت و هم ورزش بلند مدت می‌تواند کاهش حافظه فضایی در مدل حیوانی بیماری آلزایمر را بهبود بخشد هر چند با توجه به نتایج چنین استنباط می‌شود که ورزش بلند مدت بهبود بیشتری در بیماری آلزایمر ایجاد می‌کند که البته تحقیقات گسترده‌تری در این زمینه توسط محقق درحال انجام می‌باشد.

کوتاه مدت می‌تواند یادگیری و حافظه را در موش‌های جوان نیز افزایش دهد [۴۰] در این تحقیق نیز نشان داده شد که ورزش کوتاه مدت حافظه فضایی را در موش‌های صحرایی آلزایمری شده بهبود می‌بخشد.

اخیراً "گزارش شده است که ورزش تریدمیل عملکرد یادگیری و حافظه را در ماز آبی نیز بهبود می‌بخشد [۸]. علاوه بر این اخیراً ثابت شده است که دویden روی ترید میل کوتاه مدت (۱۰ روز) باعث افزایش یادگیری در ماز آبی موریس و افزایش سطح اپی نفرین گردیده است [۳]. در تحقیق دیگری که ۵ روز دویden اختیاری اعمال گردیده است نیز یادگیری در ماز آبی موریس در موش‌های صحرایی افزایش نشان داده است [۲]. همچنین گزارش شده است که دویden روی ترید میل میان مدت (۳۰ روز) باعث افزایش یادگیری در ماز آبی موریس شده است [۵] این با گزارشات دیگری که اعلام کرداند ورزش اختیاری ریسک ابتلا به بیماری آلزایمر را کاهش می‌دهد [۱]. تایید می‌شود. محققان نشان داده‌اند که افزایش دستی کردن (handling) توسط محقق قبل از تست ماز آبی موریس استرس را کاهش داده و عملکرد رفتاری رادر موش‌های مسن در ماز آبی موریس بهبود می‌بخشد [۳۰]. در تحقیقی نیز ثابت شده است که ورزش ترید میل نیمه اجباری یادگیری فضایی را در موش‌های صحرایی مسن بهبود می‌بخشد [۶].

برخی از محققان این احتمال را که ورزش، یادگیری را افزایش دهد، جنجال برانگیز می‌دانند. آنها معتقدند که ورزش بیش از حد (اعتیاد به ورزش)، سبب آسیب رساندن به عملکرد ادرارکی شده و یادگیری را کاهش می‌دهد. به عقیده این افراد ممکن است نقش هیپوکامپ در رفتار حرکتی بیشتر از یادگیری و حافظه باشد [۳۶، ۲۱، ۷]. در صورتی که در مطالعه‌ای ثابت شده است که فعالیت فیزیکی می‌تواند سطوح آمیلوئید بتا رادر موش‌های ترانسژنیک مدل بیماری آلزایمر کاهش دهد [۱]. هر چند ورزش روزانه برای کاهش پیشرفت بیماری آلزایمر در مدل‌های حیوانات ترانسژنیک کافیست، ولی مطالعات دیگری برای روشن کردن این مطلب که آیا ورزش با دفعات کمتر می‌تواند برای ایجاد اثرات مشابه کافی باشد، لازم است. این مطالعات مهم است زیرا گزارشاتی در نمونه‌های انسانی پیشنهاد می‌کنند که سطوح بالای فعالیت (۳ جلسه یا بیشتر در هفته با شدتی بیش از پیاده روی معمولی) فواید بیشتری در کاهش ابتلا

References

- [1] Adlard PA, Perreau VM, Pop V, Cotman CW. Voluntary exercise decreases amyloid load in a transgenic model of alzheimer's disease. *J Neurosci.* 25(2005)4217-4221
- [2] Akhavan M M, Emami-Abarghoie M, Sadighi-Moghaddam B, Safari M, Yousefi Y, Rashidy-Pour A. Hippocampal angiotensin II receptors play an important role in mediating the effect of voluntary exercise on learning and memory in rat. *Brain Res* 1232(2008)132-138
- [3] Ahmadias N, Alaei H., Hanninen O. Effect of exercise on learning, memory and levels of epinephrine in rats' hippocampus, *J. Sports Sci. Med.* 2(2003)106-109.
- [4] Alaei H, Borjeian L, Azizi M, Orian S, Pourshanazari A, Hanninen O. Treadmill running reverses retention deficit induced by morphine. *Eur J Pharmacol.* 24; 536 (2006) (1-2):138-41
- [5] Alaei H, Moloudi R, Sarkaki A. Effects of treadmill running on mid-term memory and swim speed in the rat with Morris water maze test. *Journal of Bodywork and Movement Therapies* 12(2008)72- 75
- [6] Albeck DS, Kazuhiro Sano, Prewitt GE, Dalton L. Mild forced treadmill exercise enhances spatial learning in the aged rat Behavioural Brain Research 168(2006)345-348
- [7] Anderson BJ, Rapp DN, Baek, DH., McCloskey DP, Coburn-Litvak PS, Robinson JK. Exercise influences spatial learning in the radial arm maze. *Physiology & Behavior*, 70(2000) 425-429.
- [8] Ang E, Dawe GS, Wong PTH, Moochhala S, Ng YK. Alterations in spatial learning and memory after forced exercise. *Brain Res.* 1113(2006)186-193
- [9] Arendash GW, Garcia MF, Costa DA, et al. Environmental enrichment improves cognition in aged alzheimer's transgenic mice despite stable beta-amyloid deposition. *Neuro Report.* 15(2004)1751-1754
- [10] Azizi Malekabadi H, Alaei H, Orian S. The effect of exercise (treadmill running)on passive avoidance learning and memory in morphine dependent male rats. *Iranian Journal of Basic Medical Science.* 2(2005)252-62
- [11] Berkman LF. et al. High, usual and impaired functioning in community-dwelling older men and women: findings from the MacArthur Foundation Research Network on Successful Aging. *J. Clin. Epidemiol.* 46 (1993)1129-1140.
- [12] Blomquist KB, Danner F. Effects of physical conditioning on information-processing efficiency. *Percept. Mot. Skills*, 65(1987)175-186.
- [13] Bruel-Jungerman E, Rampon C, Laroche S. Adult hippocampal neurogenesis, synaptic plasticity and memory :facts and hypothesis. *Rev Neurosci.* 18(2007): 93-114
- [14] Chaouloff F. Effects of acute physical exercise on central serotonergic systems. *Med. Sci. Sports Exercise* 29(1997)58-62.
- [15] Colcombe SJ, Erickson KI, Scalf PE, Kim JS. Aerobic exercise training increases brain volume in aging humans. *J Gerontol A Biol Sci Med.* 61(2006) (11): 1166-1170
- [16] Costa DA, Cracchiolo JR, Bachstetter AD. et al. Enrichment improves cognition in AD mice by amyloid-related and unrelated mechanisms. *Neurobiol Aging.* 28(2007)831-844
- [17] Cotman CW, Berchtold NC. Exercise: a behavioral intervention to enhance brain health and plasticity. *Trend Neurosci.* 25(2002)295-301
- [18] Cotman CW, Berchtold NC, Christie LA.. Exercise builds brain health: key roles of growth factor cascades and inflammation. *Trends Neurosci* 30(2007) (9)464-72
- [19] Dishman RK, Berthoud M, Booth FW. Neurobiology of exercise. *Obesity.* 14(2006) (3): 345-351
- [20] Eggermont EJA. Physical activity and behaviour in dementia. *Dementia.* 5 (2006) (3): 411-428
- [21] Fordyce DE, Wehner JM. Physical activity enhances spatial learning performance with an associated alteration in hippocampal protein kinase C activity in C57BL/6 and DBA/2 mice. *Brain Res.* 619 (1993) 111-119
- [22] Gomez-Pinilla F, So V, Kesslak JP. Spatial learning and physical activity contribute to the induction of FGF: Neural substrates for increased cognition associated with exercise *Neuroscience* 85(1998) 53-61
- [23] Hill RD. et al. The impact of long-term exercise training on psychological function in older adults. *J. Gerontol.*, 48(1993) P12-P17.
- [24] Hillman CH, Belopolsky AV, Snook EM, Kramer AF, McAuley E.. Physical activity and executive control: implication for increased cognitive health during older adulthood. *Res Q Exerc sport.* 75(2004) (2):176-185
- [25] Homayouni Moghadam F. Evaluation of factors that induce differentiation of mouse embryonic stem cells to cholinergic neurons. Thesis of PhD. Isfahan university of

- medical science. (2007)
- [26] Isaacs KR., Anderson BJ, Alcantara AA., Black JE, Greenough WT. Exercise and the brain: angiogenesis in the adult rat cerebellum after vigorous physical activity and motor skill learning. *J. Cereb. Blood Flow Metab.* 12(1992) 110–119.
- [27] Jacowsky JL, Melinkova T, Fadal DJ, et al. Environmental enrichment mitigates cognitive deficits in a mouse model of alzheimers disease. *J Neurosci.* 25 (2005)5217-522
- [28] Laurin D, Verreault R, Lindsay J, MacPherson K, Rockwood K. Physical activity and risk of cognitive impairment and dementia in elderly persons. *Arch Neurol.* 58(2001)498-504
- [29] Leuner B, Gould E, Shors TJ. Is there a link between adult neurogenesis and learning? *Hippocampus.* 16(2006)216-224
- [30] Mabry TR, McCarty R, Gold PE, Foster TC. Age and stress history effects on spatial performance in a swim task in Fischer-344 rats. *Neurobiol Learn Mem* 66(1996) (1):1–10.
- [31] Maloyan A, Gulick J, Glabe G, Kayed R, Robbins J. Exercise reverses preamyloid oligomer and prolongs Survivalin $\alpha\beta$ - crystalline- based desmin- related cardiomyopathy. *Biological sciences.* 104(2007). (14). 5995-6000
- [32] Mayeux R. Epidemiology of neurodegeneration. *Annu Rev Neurosci.* 26(2003) 81-104
- [33] McAuley E, Kramer AF, Colcombe SJ. Cardiovascular fitness and neurocognitive function in older adults:a brief review. *Brain Behav Immun* 18(2004) 214-220
- [34] Morris JC. Classification of dementia and Alzheimers disease. *Acta Neurol Scand Suppl*, 165(1996)41-50
- [35] Neeper SA, Gomez-Pinilla F, Choi J, Cotman C. Exercise and brain neurotrophins. *Nature (London)* 373(1995), 109.
- [36] Praag HV, Kempermann G, Gage FH. Running enhances neurogenesis, learning, and long-term potentiation in mice. *Nature Neuroscience* 2(1999)266 – 270
- [37] Rogers R.L. et al. After reaching retirement age physical activity sustains cerebral perfusion and cognition. *J. Am. Geriatr. Soc.* (1990)38:123-128
- [38] Sobel BP, Bingo VS. Physical intervention in stimulating short-term cognition in Alzheimer's disease patients. *Am J Alzheimer's Dis other Demen.* 16(2001) (2): 115-120
- [39] Studenski S, Carlson MC, Fillit H.. From Bedside to Bench: Does mental and Physical activity promote cognitive vitality in late life? *Sci. Aginy Knoul. Environ.* (2006)10:21
- [40] Uysal N, Tugyan K, Kayatekin BM, Acikgoz O, et al. The effects of regular aerobic exercise in adolescent period on hippocampal neuron density,apoptosis and spatial memory. *Neurosci.Lett.* 383(2005) (3)241-245
- [41] Wolf SA, Kronenberg G, Lehmann K, et al. Cognitive and physical activity differently modulate disease progression in the amyloid precursor protein(APP)-23 model of alzheimers disease. *Biol Psychiatry.* 60(2006) 1314-1323
- [42] Young-Je Sima, Sung-Soo Kima, Jee-Youn Kima, Mal-Soon Shinb, Chang-Ju Kimb. Treadmill exercise improves short-term memory by suppressing ischemia-induced apoptosis of neuronal cells in gerbils. *Neuroscience Letters* 372(2004)256–261.